

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 229. Quænam peccata reservari possint, vel de facto reserventur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

natam, eò quòd hic non sit ejus subditus, suum tamen subditum eidem subjicit quoad aliqua tantùm peccata & non quoad omnia, in hoc enim casu subditus hujus Episcopi non subjicitur isti Confessario quoad illa peccata, quæ sibi reservat iste Episcopus, adeoque hic Confessarius non potest ab iis absolvere, cùm careat jurisdictione in pœnitentem, respectu istorum peccatorum.

Q. 229. *Quenam peccata reservari possint, vel de facto reserventur.* R. §. 1. Reservari possunt atrociora quædam & graviora delicta, uti habet Trid. sess. 14. De pœn. c. 7. Possent etiam reservari venialia, quia licet multis aliis modis deleri possint, tamen secundùm dicta n. 1549. per Sacramentum pœnitentiæ remitti non possunt, nisi ex vi jurisdictionis dependentis ab Ecclesia, quæ posset eam negare vel limitare, *Suar. Cón. Fill. Lugo, Dicast. d. 11. n. 26. Aversa q. 17. s. 2. contra Vasq.* Multò magis reservari possent mortalia negativè dubia, quia secundùm dicta à n. 606. est obligatio confitendi illa: de facto tamen non solent reservari nisi certò mortalia, & reservatio, cùm sit odiosa secundùm dicenda n. 1684. strictè est interpretanda nec extendenda ad casum dubium, *Suar. Hurt. Lugo d. 20. n. 18. Dicast. à n. 88. Aversa suprà. Nec obstat, quòd Clemens VIII. 9. Jan. 1601. prohibuerit absolutionem à casibus etiam dubiè contentis in Bulla cœnæ, nam 29. Nov. 1602. in alio Decreto de re eadem omisit illa duo adverbia, clarè & dubiè, adeoque videtur revocasse prius Decretum *Viva ad 3. prop. Alex. VII. n. 9. Pelliz. apud Dianam p. 10. t. 14. R. 8. Sanch. tamen in Decal. l. 1. 6. 10. n. 74. putat peccatum in dubio reservari,**

si pro eo sit præsumptio fori externi, quia ex hoc videtur esse possessio pro certitudine delicti, sed alii, saltem in ordine ad forum internum, hanc limitationem non addunt. Quid autem dicendum sit, si, quando peccatum dubium est, absolvatur, & postea superveniat certitudo, dicitur n. 1693.

1605. §. 2. Quamvis nunc non reserventur peccata, nisi in aliquem actum externum prodeant, ideoque possit quivis approbatus absolvere, v. g. ab hæresi merè interna, tamen reservantur peccata merè interna, uti reservantur Papæ vota aliqua merè interna, v. g. castitatis, quamvis enim Ecclesia non iudicet de merè internis, tamen secundum dicta n. 1549. jurisdictio ad absolvenda etiam merè interna concedi debet ab Ecclesia, quæ negare posset vel limitare, *Suar. Vasq. Sanch. Aversa, Lug. Dicast. n. 21. Chapeav. p. 1. c. 6. Mendo d. 1. q. 4.* Quando autem peccatum internum dicatur prodire in actum externum, dicitur à n. 1649.

1606. §. 3. Peccata etiam occulta, reservantur, ut constabit ex dicendis n. 1609. & 1627. Quid autem hic dicatur occultum, publicum, notorium, deductum ad forum contentiosum dicam à n. 1656. Quod si alicubi reservetur peccatum tantum publicum, & detur illius absolutio, quando adhuc est occultum, postea autem fiat publicum, quid tum fit faciendum, dicam n. 1694.

1607. Q. 230. An incurrat reservationem, qui ignorat illam esse peccato suo annexam. R. §. 1. Si reservatio esset purè pœnalis, negant incurri *Sanch. Di. Matr. l. 9. d. 32. n. 18. Castrop. t. 2. d. 1. p. 17. num. 1. Stoz l. 2. n. 59. & alii, quod Lugo d. 20. n. 11. Col.*